

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4235/2567

พนักงานอัยการจังหวัดน่านโจทก์ นาง ร. กับพวกโจทก์ร่วม นางสาว ต.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 56, พ.ร.บ.คุมประพฤติ พ.ศ. 2559 มาตรา 34, ป.อ. มาตรา 291, ป.อ. มาตรา 300, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตร., ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยไม่ชำระหนี้ให้แก่ผู้เสียหายตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ซึ่งศาลชั้นต้นกำหนดเป็นเงื่อนไขเพื่อควบคุมความประพฤติของจำเลยไว้ เป็นกรณีที่จำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อควบคุมความประพฤติที่ศาลกำหนดตาม ป.อ. มาตรา 56 เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกเลิกการคุมประพฤติและให้ลงโทษจำคุกที่รอการลงโทษแก่จำเลย และจำเลยอุทธรณ์คำสั่งนั้น เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีคำพิพากษาแล้ว คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ย่อมเป็นที่สิ้นสุด ตาม พ.ร.บ.คุมประพฤติ พ.ศ. 2559 มาตรา 34 วรรคสอง จำเลยจะฎีกาไม่ได้ การที่จำเลยยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นขอให้รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและผู้พิพากษาที่พิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีคำสั่งอนุญาตให้ฎีกามาจึงไม่ขัดด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291, 300 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 (2) (4), 157, 160 ตรี วรรคท้าย (เดิม) (ที่ถูกวรรคสามด้วย) เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตรี วรรคท้าย (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี และปรับ 60,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี และปรับ 30,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 3 ปี ให้คุมความประพฤติของจำเลยมีกำหนด 3 ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว กับให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรมีกำหนด 36 ชั่วโมง ให้จำเลยชำระหนี้แก่โจทก์ร่วมทั้งสามตามสัญญาประนีประนอมยอมความลงวันที่ 9 ธันวาคม 2564 โดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไขของการคุมประพฤติด้วย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของจำเลย สำหรับคดีส่วนแบ่งศาลชั้นต้นพิจารณาสัญญาประนีประนอมยอมความฉบับลงวันที่ 9 ธันวาคม 2564 แล้ว เห็นว่าชอบด้วยกฎหมาย จึงพิพากษาตามยอมให้คดีเป็นอันเสร็จเด็ดขาดตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนคดีแบ่งให้เป็นพับ ต่อมาโจทก์ร่วมที่ 1 และที่ 2 ยื่นคำร้องว่า เมื่อเดือนตุลาคม 2565 ซึ่งครบกำหนดชำระค่าเสียหายงวดแรกตามสัญญาประนีประนอมยอมความลงวันที่ 9 ธันวาคม 2564 ให้แก่โจทก์ร่วมที่ 1 และที่ 2 จำนวน 75,000 บาท ปรากฏว่าจำเลยนำเงินมาชำระเพียง 15,000 บาท อันเป็นการผิดเงื่อนไขในการคุมประพฤติจำเลย จึงขอให้ศาลชั้นต้นเปลี่ยนการรอการลงโทษจำคุกเป็นลงโทษจำคุกจำเลยตามคำพิพากษา

ศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้เปลี่ยนการรอกการลงโทษจำคุกเป็นลงโทษจำคุกจำเลยตามที่โจทก์
ร่วมที่ 1 และที่ 2 มีคำร้องขอ ทั้งหมายจับจำเลยมาบังคับโทษตามคำพิพากษา จำเลยอุทธรณ์
ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค 5 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นเห็นว่า
จำเลยไม่ชำระหนี้ให้แก่ผู้เสียหายตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ซึ่งศาลชั้นต้นกำหนดเป็น
เงื่อนไขเพื่อควบคุมความประพฤติของจำเลยไว้ เป็นกรณีที่จำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อคุม
ความประพฤติที่ศาลกำหนดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกเลิก
การคุมประพฤติและให้ลงโทษจำคุกที่รอกการลงโทษแก่จำเลย ดังนี้ จำเลยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้
และเมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีคำพิพากษาแล้ว คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ย่อมเป็นที่สุด ตาม
พระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. 2559 มาตรา 34 วรรคสอง จำเลยจะฎีกาไม่ได้ การที่จำเลย
ยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นขอให้รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและผู้พิพากษาที่พิจารณาและ
ลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีคำสั่งว่า ข้อความที่ตัดสินเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่
ศาลสูงสุด จึงอนุญาตให้ฎีกามานั้นไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับ
วินิจฉัย พิพากษายกฎีกาของจำเลย

องค์คณะ

พิสิฐ สุดลาภา · ณรงค์ ประจุมาศ · สัญญา ฐิริภักดี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4235/2567>